

Credința și fapta

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a 8-a după Paști

Pogorârea Sfântului Duh (Cincizecimea sau Rusaliile)

Evangelhia duminicii

Ev. Ioan 7, 37-53; 8, 12

În ziua cea din urmă – ziua cea mare a sărbătorii –, Iisus a stat între ei și a strigat, zicând: Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura, râuri de apă vie vor curge din lăuntrul său. Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe Care aveau să-L primească cei ce au crezut în El. Căci încă nu era dat Duhul, pentru că Iisus încă nu fusese preaslăvit. Deci, mulți din popor, auzind cuvintele acestea, ziceau: Cu adevărat, Acesta este Prorocul. Iar alții ziceau: Acesta este Hristos. Iar alții ziceau: Nu cumva din Galileea va să vină Hristos? N-a zis oare Scriptura că Hristos va să vină din seminția lui David și din cetatea Betleem, de unde era David? Și s-a făcut dezbinare în mulțime pentru El. Și unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâinile pe El. Deci slugile au venit la arhierii și la farisei, iar aceia le-au zis: De ce nu L-ați adus? Slugile au răspuns: Niciodată n-a vorbit un om așa cum vorbește Acest Om. Deci le-au răspuns fariseii: Nu cumva ați fost și voi amăgiți? Nu cumva a crezut în El cineva dintre căpetenii sau dintre farisei? Dar mulțimea aceasta, care nu cunoaște Legea, este blestemată! A zis către ei Nicodim, cel ce venise mai înainte la El noaptea, fiind unul dintre ei: Nu cumva Legea noastră judecă pe om, dacă nu-l ascultă mai întâi și nu știe ce a făcut? Ei au răspuns și i-au zis: Nu cumva și tu ești din Galileea? Cercetează și vezi că din Galileea nu s-a ridicat proroc. Și s-a dus fiecare la casa lui. Deci, iarăși a vorbit Iisus, zicând: Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.

Condac 1

Veniți toți
credincioșii să
preaslăvim
pogorârea
Sfântului Duh. Cel
Care din sânurile
Tatălui a purces
asupra Apostolilor,
acoperind ca și cu
niște ape pământul
de cunoștința lui
Dumnezeu și
învrednicind de
harul cel de viață
făcător al învierii și
de slava cea de sus
pe cei ce aleargă la
El întru curățire,
sfințind și
îndumnezeind pe
cei ce strigă: Vino,
Mângâietorul, Duhule Sfinte și te sălășluiește întru noi!

Icos 1

Îngerii cu fețe luminoase în ceruri neîncetat slavoslovesc pe
Duhul cel Sfânt, după cuviința datorată Izvorului vieții și
Luminii celei Nematerialnice. Dimpună cu ei Te preaslăvim
și noi, Duhule Necuprins cu mintea, pentru milele Tale cele
ascunse, și cu smerenie ne rugăm să fim adăpostiți sub
adumbrirea Ta cea fericită:
Vino, Lumină Adevărată, Duhovnicească bucurie;
Vino, Nor Purtător de rouă și Negrăită Frumusețe;
Vino și primește ca pe un miros de bună mireasmă
duhovnicească lauda noastră;
Vino și dă-ne nouă să ne împărtășim de bucuria purcederii
Tale;
Vino și înveselește-ne cu îmbelșugarea darurilor Tale;
Vino, Veșnicule Soare neapropiat și întru noi Îți fă locaș;
Vino, Mângâietorul, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

**Din Acatistul Preasfântului și de viață
Făcătorului Duh**

Ziua 3 (13 mai 2025)

Cum pelerinului îi șade bine cu drumul, ne îndreptăm spre mănăstirea și mormântul Sf. Heraclid. Este un locaș ortodox aflat în sud-estul localității Politiko, în regiunea Nicosia. Sfântul a fost un

ucenic al Sfinților Apostoli Pavel, Barnaba și Marcu, hirotonit de aceștia drept prim episcop al orașului Tamasos. Este unul dintre cei mai iubiți sfinți locali, care toată viața sa a îndeplinit un rol foarte important în propovăduirea creștinismului în insula Cipru. Am vizitat mănăstirea, ne-am închinat la sfintele icoane și moaște, apoi am coborât la mormântul Sf. Heraclid. Maicile ne-au primit călduros și ne-au oferit dulciuri și limonadă.

Am continuat pelerinajul îndreptându-ne spre Nicosia. Este capitala Ciprului și cel mai mare oraș de pe insulă, având cca 225 000 de locuitori în partea greacă și cca 85 000 de locuitori în partea turcă. Nicosia îmbină farmecul unei istorii multimilenare

cu vibrația modernă a unui oraș cosmopolit. Este recunoscut ca ultima capitală divizată din Europa, partea sudică fiind sub administrația Republicii Cipru, iar partea nordică ținând de Republica Turcă a Ciprului. Orașul este locuit continuu de peste 4 500 de ani și este un centru financiar și de afaceri. Este străbătut de o zonă-tampon sub controlul ONU, denumită Linia Verde.

După ce am admirat din autocar străzile orașului, primul popas a fost la catedrala Sf. Ioan Evanghelistul, întemeiată în sec. al XIV-lea într-o fostă abație benedictină dedicată tot Sf. Ioan Evanghelistul, zis și „Bibi”. („Bibi” provine din cuvântul arab „habibi”, care înseamnă „iubit”, și se referă la faptul că Sf. Ioan a fost ucenicul iubit al lui Hristos.) Benedictinii au

abandonat locașul ca urmare a atacurilor mamelucilor, iar ciprioții rămași pe insulă l-au transformat în mănăstire ortodoxă, păstrându-i ocrotitorul. Mănăstirea a fost reconstruită în stil franco-bizantin de Arhiepiscopul Nichifor în sec. al XVII-lea, lucrările începând la 30 aprilie 1662 conform pisaniei. Pictura în tehnica frescă a fost realizată în perioada 1736-1756, catedrala fiind singura biserică de pe insulă în care se păstrează integral pictura originală.

În drum spre zona veche a orașului Nicosia, am vizitat noua catedrală Sf. Apostol Barnaba, sfințită la 11 iunie 2021. Apoi am trecut printr-un punct de control (unde ni s-a verificat cartea de identitate sau pașaportul) în partea nordică a orașului, direct într-un bazar tipic turcesc. Strada Ledra este singurul loc unde, plimbându-te pe o arteră pietonală printr-o zonă comercială, te poți trezi în altă țară! Strada e înșesată cu magazine unde poți găsi

produse de lux, dar și obiecte de artă și meșteșugărești. Aici se află fosta cea mai înaltă clădire din Nicosia, turnul Shacolas (1959).

Am vizitat moscheea aflată într-o fostă biserică în stil gotic, care păstrează arhitectura originală, precum și o clădire emblematică, Büyük Han („Hanul Mare”), un caravanserai care adăpostea pe vremuri caravanele negustorilor. Fostul han este foarte bine conservat și găzduiește în prezent un restaurant, cafelele și buticuri cu obiecte lucrate manual de localnici.

Ne-am plimbat apoi între zidurile venețiene datând din sec. al XVI-lea, o zonă plină de muzee, galerii de artă, biserici bizantine și clădiri medievale. Străzile înguste din orașul vechi, bine păstrate, sunt învăluite într-o atmosferă romantică, de loc de odinioară.

Impresionați de experiența unică pe care ne-a oferit-o Nicosia, unde coexistă armonios cultura greco-cipriotă și influențele otomane, ne-am întors la hotel pentru a ne odihni în așteptarea unei noi zile în care aveam să descoperim alte minunății ale Ciprului.

Ziua de marți 3 iunie a marcat încă un pas înainte în promovarea relațiilor de înfrățire cu parohiile din Mitropolia Basarabiei. Astfel, avându-l în frunte pe părintele nostru Protopop Florin Aurel Călugăru, un grup de șapte preoți, de la parohiile care ne-am înfrățit cu cei de peste Prut, ne-am deplasat la Parohia Cimișeni, Protopopiatul Criuleni și Dubăsari din Arhiepiscopia Chișinăului. Vizita a fost prilejuită de sărbătoarea hramului acestei parohii, „Sf. Împărați Constantin și Elena”, care se ține după calendarul neîndreptat.

Slujba a fost oficiată de un sobor format din 20 de preoți având în frunte pe Preasfințitul Părinte Antonie de Bălți, care a ținut un frumos cuvânt de învățătură, încurajând pe Părintele Paroh Ioan Solonaru, împreună cu familia și păstoriții săi, să mențină cu dârzenie steagul românismului în această zonă mult tulburată de propaganda rusofilă.

După slujbă, Părintele Ioan Solonaru ne-a invitat în sala praznică a parohiei, unde a oferit tuturo un prânz generos. Cu acest prilej, s-a vorbit de darurile cu care sunt înzestrați românii de pe ambele maluri ale Prutului, de dragostea care ne leagă, de mulțimea de tradiții și de credința care ne mențin identitatea, dar și de ospitalitatea care ne caracterizează.

În acest sens, P.S. Antonie a subliniat cât de important este să dăm mărturie comună în fața multiploilor provocări ale vremurilor pe care le trăim.

Cronicar

Sfânta Treime

Credința în Preasfânta Treime este învățătura principală a Bisericii Ortodoxe. Ea a fost descoperită în Sfânta Scriptură, mai ales a Noului Testament și formulată apoi de Sfinții Părinți ai Bisericii la primele două Sinoade Ecumenice, în Simbolul de credință niceo-constantinopolitan (381), pe care îl mărturisim în fiecare duminică și sărbătoare la Sfânta Liturghie, la Botez și la alte slujbe.

În Simbolul credinței, mărturisim că noi credem „întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului..., și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii..., și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit...”

În formularea acestei învățături, Sfinții Părinți au pornit de la cele descoperite în Sfânta Scriptură referitor la Sfânta Treime sau la Persoanele Acesteia.

În *Vechiul Testament* găsim unele texte care mărturisesc despre cele *trei Persoane ale Dumnezeirii*. Înainte de a-l crea pe Adam, Dumnezeu a spus: „*Să facem om după chipul și asemănarea Noastră*” (*Facere* 1, 26), iar înainte de alungarea primilor oameni din Rai, a spus: „*Iată că Adam s-a făcut ca unul din Noi, cunoscând binele și răul*” (*Facere* 3, 22). De asemenea, la amestecarea limbilor celor ce voiau să construiască Turnul Babel, Dumnezeu a zis: „*Să Ne pogorâm și să amestecăm limbile lor*” (*Facere* 11, 7).

La stejarul din Mamvri, Preasfânta Treime S-a arătat sub

chipul a trei Îngeri lui Avraam (*Facere* 18), iar în cântarea întreită a îngerilor din jurul Tronului dumnezeiesc, din vedenia lui Isaia se zice: „*Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot*” (*Isaia* 6, 3), adică se repetă „Sfânt” de trei ori.

În *Noul Testament* cele trei Persoane ale Preasfintei Treimi se descoperă în mod vădit. La Buna Vestire, arhanghelul îi spune Sfintei Fecioare Maria: „*Duhul Sfânt se va pogori peste tine și puterea Celui Preainalt te va umbri; pentru aceea și Sfântul Care Se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema*” (*Luca* 1, 35).

La Botezului Domnului, când Fiul lui Dumnezeu Se botează în Iordan de către Ioan, Duhul Sfânt Se pogoră în chip de porumbel, iar Tatăl mărturisește din cer, zicând: „*Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit*” (*Matei* 3, 16-17). Sfânta Treime este mărturisită atunci când Mântuitorul Hristos îi trimite pe ucenici la propovăduire, zicându-le: „*Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*” (*Matei* 28, 19).

Învățătura despre Sfânta Treime era propovăduită și de către Sfinții Apostoli. Sfântul Ioan Evanghelistul spune lămurit: „*Trei sunt Care mărturisesc în cer: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh și Aceștia Una sunt*” (*1 Ioan* 5, 7), iar Sfântul Apostol Pavel, îi binecuvintează pe corinteni prin cuvintele: „*Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!*” (*2 Corinteni* 13, 13).

Sursa: basilica.ro

Semnificația simbolului *Vulturul bicefal* de pe unele covoare bisericești

Modul de folosire al covoarelor bisericești s-a schimbat de-a lungul anilor și sunt căutate în lăcașele de cult datorită faptului că sunt flexibile și se folosesc și pentru unele activități desfășurate de comunitate.

Culori potrivite pentru covoare bisericești

Chiar dacă alegerea covoarelor bisericești poate părea un lucru mai puțin important, calitatea și alegerea culorii depind în mod direct de bugetul alocat acestei achiziții. Alegerea covoarelor și traverselor bisericești se poate dovedi a fi o sarcină dificilă din cauza numeroaselor opinii, adesea în contradicție în legătură cu acest subiect. Însă, alegerea culorii potrivite pentru covoarele din lăcașul de cult poate completa interiorul și oferi un aer cald și primitor.

Există lăcașe de cult în care spațiile precum altarul și spațiile de ședere sunt delimitate de texturi diferite, de covoare

cu modele diferite. Aceste covoare bisericești nu fac decât să unifice, să armonizeze aceste spații și, de ce nu, să atragă atenția asupra altarului. Un covor care acoperă podeaua complet nu are cum să facă diferența dintre aceste spații.

Covoare bisericești cu vultur bicefal

Covorul potrivit pentru fiecare biserică în parte se va alege în funcție de fiecare spațiu în parte, în funcție de fiecare construcție în parte. Spre exemplu, un motiv regăsit des pe covoarele din biserici este vulturul cu două capete. Vulturul este un simbol al monahismului. Mai exact, un monah trebuie să fie exact ca un vultur: să fie ager și să încerce să zboare pe culmi neatinsse.

Vulturul bicefal este un simbol al puterii și al curajului. În ultimii ani, din ce în ce mai multe biserici aleg covoarele cu vultur bicefal de culoare grenă sau albastru cu vulturul bicefal. Vulturul cu crucea în gheara dreaptă simbolizează autoritatea spirituală.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

•Duminica, 8 iunie, Duminica Mare

- 8.00, Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- 11.30 Slujba Plecării Genunchilor - Vecernia Rusalii

•Luni, 9 iunie,

- 8.00, Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

•Vineri, 13 iunie,

- 18.00 Slujba Agheasmei, Taina Sfântului Maslu
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

•Sâmbătă, 14 iunie,

- începând cu ora 07.00, Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea pentru cei răposați
- 18:00 Slujba Vecerniei
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

Căința sinceră

Un om evlavios trăia odată în Ierusalim.

El avea obiceiul să se roage în fiecare dimineață, la o oră anume.

Astfel, se trezea și se ruga zilnic la ceasul obișnuit.

Într-o dimineață însă, se îndulci cu somnul și era cât pe-aici să nu-și mai respecte programul de rugăciune.

Noroc cu un străin care intră în camera de dormit a omului nostru și care-l trezi, grăindu-i:

„Creștine, scoală-te, că întârzi la ceasul rugăciunii tale!”

„Dar cine ești tu, cel ce ai venit să mă trezești?”, întrebă omul speriat.

„Sunt cineva care vrea să facă o faptă bună, doar atât”, îi zise străinul.

„Nu-mi vine a crede... Tu ai gânduri ascunse... Și înfățișarea ta te arată că ești rău. Nu cumva tu ești diavolul?”, se gândi creștinul.

„Ba da, eu sunt diavolul și, iată, am venit să te trezesc la rugăciune. Vreau să arăt că și diavolul poate face ceva bun.

Nu suntem noi, diavolii, așa de negri și de răi cum ne cred oamenii.

Am fost odinioară și noi îngeri buni și nu se putea să nu rămână și în noi ceva bun”, spuse în pledoaria sa demonul.

„Nu-mi vine a crede spuselor tale. Tu ești ispititor, ispitirea este meseria ta. Trebuie să fi venit aici cu gând să mă înșeli.

Pe numele Viului Dumnezeu, te jur să-mi spui cu ce gânduri și planuri ai venit să mă trezești!”

„Fiindcă m-ai jurat, iată, sunt silit să-ți spun. E adevărat, am venit să te înșel. De douăzeci de ani, tu te rogi întotdeauna, în fiecare dimineață, la o oră anume.

Dar noi, diavolii, nu prea ne temem de această rugăciune a ta.

Pentru că ea ți s-a făcut un obicei gol.

Din rugăciunea ta lipsesc duhul, căința, căldura și lacrimile.

Rugăciunii tale îi lipsește puterea căinței.

Astăzi dormind mai mult, te-ai fi lenevit și ai fi întârziat la rugăciunea ta. Or, noi, diavolii, așa ne-am gândit:

«Omul acesta va întârzia la ceasul rugăciunii, iar când se va trezi, îi va părea rău !

De douăzeci de ani nu i s-a mai întâmplat așa ceva. E posibil ca în inima lui să se aprindă căința.

Și să se roage cu căldură, cu duh, cu lacrimi, iar noi, diavolii, de o asemenea rugăciune ne temem !!».

Astfel judecând, încheie diavolul, iadul m-a trimis pe mine, în fuga mare, să te trezesc la rugăciunea-ți obișnuită, ca nu cumva să te apuci a te ruga cu putere”. Acestea zicând, diavolul se făcu nevăzut, iar creștinul înțelese că trebuie să-și schimbe felul de a se ruga!

Povestioară primită pe internet